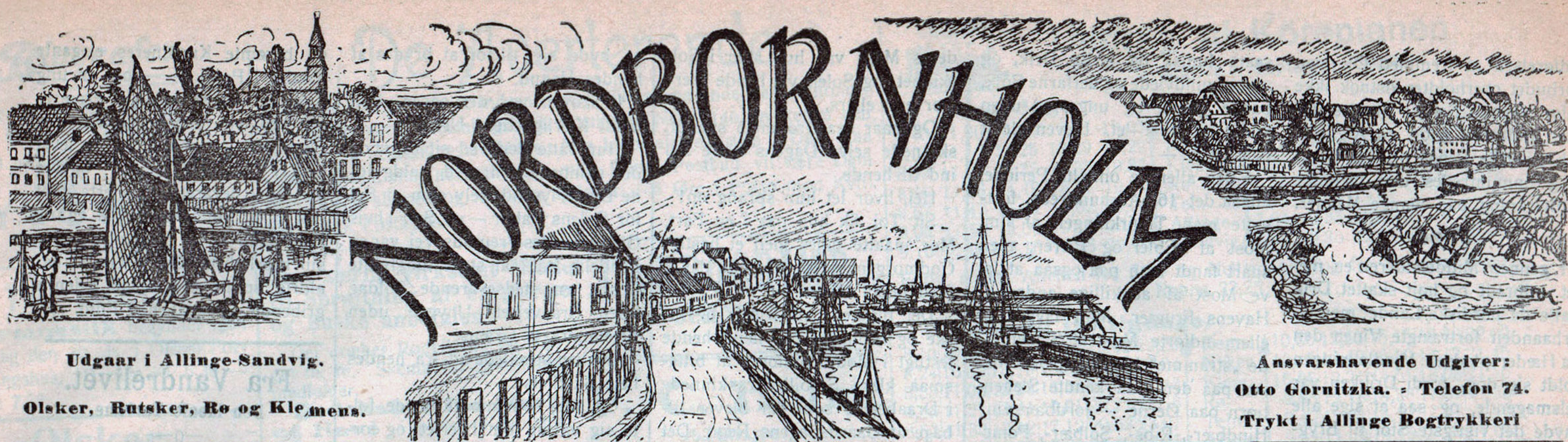

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Kle.mens.

Ansvarshavende Ud giver:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 313

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsan. 8 - 6 Ø.

Fredag den 16. Februar

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Et Tilfælde.

Af Chr. H. Dam.

—0—

Forleden traf jeg min Ven Hans Rasmussen, som jeg ikke havde set siden vi trykkede Skolebænken i Fællesskab. Han lignede sig selv, men hans Øjne havde faaet et lyst Skær, som jeg ikke kunde huske de havde haft. Jeg gjorde ham opmærksom derpaa, og fik som Svar den Forklaring, at han lige var bleven gift med den mest henrivende Kvinde i Verden.

— Hm, sagde jeg kun, jeg har nemlig saa ofte hørt om den mest henrivende Kvinde i Verden, at jeg ikke tror paa dette Eventyr længere.

— Ja, Du siger hm, svarede han. Men det er nu sandt. Var det ikke det, havde jeg ikke været gift. Det kan du tage Gift paa. Jeg skal sige Dig, jeg var efterhaanden bleven saa gammel, at jeg alvorligt spekulerede paa, at forblive Ungkarl. Ja, ærligt talt, jeg havde besluttet at blive det. Ved første Lejlighed vilde jeg have købt mig et Strygejern og en Stoppekurv og saa bedt mig fritaget for i alle Tilfælde mere fast kvindelig Bekendtskab. Men saa var det at jeg traf min Veninde, Gertrud Hagen, gift med vor fælles Skolekammerat, Maleren, Du ved. Hun begyndte selvfølgelig at snakke om, at det nu var paa Tide jeg blev gift osv. Da jeg sagde, at jeg absolut ikke vilde gifte mig, forklarede hun, at hun allerede havde udset sig en Ægtefælle til mig og jeg skulde bare gaa i Regina-Teatret Torsdag Aften. Hun vilde forære mig Billetten. Og det samme vilde hun gøre til min Tilkommende.

— Du gik vel ikke derhen? spurgte jeg.

— Jo, hvorfor da ikke det? Jeg havde jo faaet Billetten foræret, og saa maatte jeg da bruge den. Og desuden kunde det jo aldrig skade. Syntes jeg ikke om Pigen, behøvede jeg jo ikke at se paa hende, men kunde gaa efter Forestillingen uden saa meget som have værdiget hende mere end et Blik.

Da jeg kom hen i Teatret, stod jeg lidt i Foyeren og saa paa Publikum. Saa kom der en ung Dame, en Skønhedsaaftenbaring siger jeg Dig, som fik mit Hjerte til at gøre nogle forfærdelige Hop. Det er hende, sagde jeg til mig selv. Det kan ikke være andre. Gertrud er alligevel en dejlig Veninde. Og ganske rigtig. Den unge Dame satte sig paa Pladsen ved Siden af min. I en Fart satte jeg mig paa min Plads og saa næsten ikke det Stykke, der nu oprulles paa Scenen. Men i den første Pause saa jeg paa min Nabo. Jeg vilde gerne tale til hende, men kunde ikke finde det mindste, indtil jeg endelig eksploderede med et:

— Ganske godt Stykke, ikke?

Hun saa lidt paa mig, saa trak hun lidt paa den dejlige Mund, som vilde hun sige: Idiot! Men hun sagde det ikke. Jeg fortsatte:

— Synes De ikke, det er et dejligt Teater.

Da jeg ikke fik Svar, fortsatte jeg med:

— Kan De lide Greta Garbo?

Hvad Pokker skulde jeg sige. Det var slet ikke nemt. Ellers plejer jeg at have nok af Munden, men det slog helt klik. Den unge Dame maa have følt Medlidenhed med mig, for pludselig buste hun ud:

— Hvor er Mandfolk dog komiske, naar de er forlegne. Det er helt grinagtigt at se paa Dem.

Saa lo hun. Jeg lo med. Og dermed var Isen brudt. Jeg genvandt Mælet og opnaaede endda at følge hjem, hvor jeg hos hendes Mor udbad mig Tilladelsen til at invitere hende ud. Jeg fik Tilladelsen, selv om jeg blev betragtet med en mild Forbauselse.

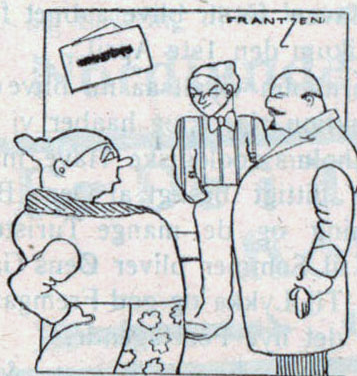
Naa, vi kom ofte sammen, saadan en Gang hver Aften. Og Enden blev selvfølgelig Forlovelse og Giftermaal.

Saa traf jeg Gertrud, som truede ad mig og erklærede, at hun aldrig vilde hjælpe mig oftere. Hun havde sat saa stort Lid til denne Teateraften.

— Jamen, erklærede jeg. — Aftenen var jo vidunderlig.

— Det forstaar jeg ikke, svarede hun. — Den unge Pige kom hjem og sagde, at Du ikke engang havde saa meget som set til hende.

Lidt forvirret saa jeg til hende, saa gik det op for mig, at jeg havde faaet en helt anden Dame, end jeg i Virkeligheden skulde have haft. Jeg havde set til den forkerte Side.

Studentens Far: »Hvad Tid staar du op?»

Studenten: »Kl. 7, undertiden Kl. 6!»

Værtinden: »Ja, men det sker da ogsaa af og til, at De kommer op om Formiddagen!»

Et Øjeblik.

Ofte arbejder et Ønske eller en Plan i os, maaske i Aarevis, uden at komme til Udførelse, men det Øjeblik, hvor Beslutningen bliver taget, hvor Viljen er begyndt at realisere ens Tanker, er kun kort. I mange Tilfælde ved vi ikke nøjagtig, hvornaar det var, men for nogle af os staar dog Øjeblikke,

hvor Beslutningen er moden og Viljen bringer vore Planer og Tanker frem til Udførelse, uforglemmeligt. Det være sig ved Valget af en Livsstilling eller den Dag, vi fandt det Menneske, vi ønskede at leve Livet sammen med. Den Dag, vi kunde notere os en Succes gennem Arbejdet, den Dag, hvor alt, hvad vi havde bygget op, gik i Stykker for os. Jeg kom en Gang i en af mine Venners Hjem og fandt ham og hans Kone i en alvorlig og bedrøvet Stemning. Jeg spurgte om Grunden og fik det Svar: »I Dag for 2 Aar siden var vor eneste Søn for sidste Gang her i Huset«. Det sidste Øjeblik, hvor desørgende Forældre havde set deres Søn, stod i deres Ensomhed skarpt for dem og gjorde dem stille og alvorlige.

Jo højere du staar, jo mere dine Beslutninger og Dispositioner kan have en afgørende Betydning for andre Menneskers Velfærd, det være sig som Fader, Moder, Fører eller Arbejdsgiver, i det hele taget, jo mere ens Afgørelse betyder for andres Skæbne, jo mere vigtigt er det Øjeblik, hvor ens Dispositioner træffes. En Beslutning angaaende ens pekuniære Forhold, ja, selv en hidsig og uoverlagt Handling i et bestemt Sekund, kan betyde Ulykke paa et Øjeblik for os selv og vore nærmeste. Det betyder, at et Menneske maa passe paa, at han er Herre over sig selv og beholder Hovedet klart i enhver Situation. En Bevægelse, et Ord, en Fortielse eller et Fejltrin kan blive afgørende for ens Skæbne.

Jeg kendte en klog og selvsikker Forretningsmand, der af alle blev misundt sin Rigdom og det derfor sorgløse Liv, der forestod ham. Et Fejltrin fra en Sportvogn gjorde ham til Krøbling paa Legeme og Sjæl, saa Døden ønskedes ham som en Befrielse. Hans Livsværk slaaet i Stykker. Hans Families Lykke ødelagt, og alt det, blot fordi han ikke beholdt Hovedet klart i et kort Øjeblik. Giv os der ikke mange blandt os, der forsømmer at tænke paa, at ikke alene vi selv, men ogsaa de, der er afhængige af os, ved blot et Øjebliks Ubetænksomhed kan blive styrtet i Ulykke og Fordærv.

Derfor prøv ikke at forpasse eller misbruge det rette Øjeblik.

Hvem er højstbydende?

—0—

Rundt i Verden søger man at klare Spørgsmaalet med at faa sine unge Døtre gift paa den bedst mulige Maade, skriver Narhus Stiftstidende. Og i Simla i Indien gør man det paa den praktiske Maade, at man en Gang hvert Aar holder et stort, offentligt Ægtefælsmarked, hvor de giftefærdige unge

Kvinder i deres fineste Stads bliver fremstillet for eventuelle »Købere«.

Markedet har lige været afholdt, og Dagen oprandt med straalende Sol. — Alle de stejle Bjergveje var fyldte med Indfødte — alle klædt i brogede Løjer. Nogle Steder var det blot Fædre, der fulgte deres giftefærdige Døtre til Markedet, men som oftest fulgte hele Familien med, selv de smaa bitte nøgne Unger blev slæbt med for at overvære den muntre Begivenhed. — De giftefærdige unge Piger var naturligvis allerede paa Vejen til Ægtefælsmarkedet Centrum for Folks Nygerrighed. De unge Damer var i stiveste Galia, hvilket vil sige brogede Benklæder, der sluttede ganske tæt om Ankterne, korte, rigt overbroderede Jakter og Hovedtørklæder, der straalende i alle Regnbuens Farver. De enten red paa smaa Bjergpamier eller gik paa deres Ben — i sidstnævnte Tilfælde havde de deres Sko i Haanden for ikke at slide paa dem, inden de naaede til Markedet.

Ægtefælsmarkedet fandt Sted paa en stor, ryddet Plads paa Bjergsiden omgivet af høje Pinjer. Pladsen straalende af Farver fra de mange Fejldragter, overalt lød latter og højroset Tale, og bag en Indhegning sad de pyntede unge Damer, som ønskede at blive gift. De fleste af dem bar tunge Juveler, nogle havde flere Pund Smykker paa sig. Det var jo deres hele Medgift, og det gjaldt jo om at se saa godt ud som muligt overfor de vordende Ægtefæller. Forresten er ikke alle Brudene lige unge. Nogle bærer to tre Ringe i Næsen, hvilket betyder, at de er bleven Gæster flere Gange, men alligevel ønsker at forsøge Ægtefæls Lykke endnu engang.

De giftefærdige Mænd vandrede langsomt forbi Indspærringen og betragtede opmærksomt de glistilte Damer, og hvis de et Øjeblik stod stille for nærmere at betragte den Udsigt, var hendes Fader eller anden mandlige Slægtning der straks for at afstale Prisen. En særlig ung og smuk Bruds Prins ligger i Øjeblikket omkring 100 Kr. i danske Penge, men de fattige Bjergboere har sjældent ret mange rede Penge paa Haanden, saa det bliver gerne nogle Bjerggebede og en Rø, en god Hest eller lignende, der gives Faderen for Datteren — en ofte gift Enke blev folgt for et lille Stykke mager Jord!

Naar Parterne er blevet enige, bliver den unge Pige tiltalt og præsenteret for sin vordende Ægtemand, og saa følges man til det nærliggende Tempel, hvor Præsten beder Brudeparret sammen i en Staal med Olie, hvorefter de kaster en lille Sølvmonet i Staalet foran Tempelguden — og som rette Ægtefolk at være forlader de leende og snakkende Templet, som havde de kendt hinanden i Aarevis og ikke bare en Times tid.

Og de nye Ægtefæller møder sig nogle Timer paa Markedet med deres mange Karuseller og Boder, før de faaend i faaend begiver sig til Ægtemandens Hjem et Sted derinde i de blaauende Himalaya-Bjerge.

Øl, Mjød og Most.

Lidt fra gamle Dage.

—0—

Øl.

I »gamle Dage« var der ikke nær saa mange Drikke at vælge imellem, som Tilfældet er nu. Da var der hverken Kaffe, The eller Chokolade, Sodavand eller lignende. Almindeligt Vand nød vore Fædre sjældent; men derimod Mælk, men navnlig Øl, Mjød, Most Brændevin og Vin. Det er helt ubegribeligt, at Folk kunne drikke saa meget Øl, som de faktisk gjorde, og det baade paa Land og i By, til Hverdags og til Gilder. Man begyndte med Øl straks om Morgenen, drak baade til Dagens Maaltider og mellem disse, og selv om Natten havde mange en Kande med Ølsatter staaende ved Sengen.

Der regnedes fem Potter Øl daglig til hvert voksent Menneske i Hjemmene, hovedsagelig hjemmebrygget Øl. Brygningen spillede derfor en overordentlig Rolle. Det hedder sig, at paa store Herregaarde kunde der i Middelalderen være tre—fire Mand, der udelukkende beskæftigede sig med Ølbrygning. Paa Københavns Slot holdtes der 10—11 Bryggere Aaret rundt.

Det almindelige Øl paa Landet var meget forskelligt: men f. Eks. paa Fyn, hvor der var udstrakt Humledyrkning og ogsaa avledes god Byg efter Datidens Forhold, og der følgelig var let Fremstilling af Malt, var Øllet kraftigt og velsmagende. Paa de magre, mere fattige Egne brugtes der Porse eller lignende, og der var Øllet tyndt.

Det værste var dog, at Øllet om Sommeren ofte blev hurtigt surt og derfor indførtes der store Masser af tysk Øl, og navnlig i Byerne var Raadhuskælderen et desværre alt for søgt Tilflugtssted for Husfaderen. Her kunde »Byens Mænd« sidde Nætter og Dage og drikke Rostocker-Øl, medens Familien maatte døde det mere eller mindre sure hjemmebryggede Øl.

Det alt for kraftige tyske Øl gav ofte Anledning til Trætter og Slagsmaal. Ved festlige Lejligheder kunde Folk jævnt hen faa Lov at indføre udenlandsk Øl afgiftsfri, og det kunde dreje sig om meget; men helt ufatteligt er det, at der til Kolding Aar 1578, i Anledning af Dronning Sophies Nedkomst, indforskrives 960 Tdr. Rostocker-Øl, 60 Tdr. Barst-Øl, 20 Fade Emst og 6 Fade Pryssing. Til Kolding bestiltes der i 1580 i Anledning af Gæsternes Gennemrejse til Forlening-Højtidelighederne i Odense ikke mindre end 1200 Tønder Rostocker-Øl, 39 Tdr. Barst-Øl, 12 Fade Emst-Øl og 5 Fade Pryssing.

Der gik følgelig store Summer ud af Landet for det meget Øl, og Chr. d. 3. maatte ligefrem fotbyde

Indførelsen af fremmed Øl, men Forbudet overholdtes vistnok ikke altfor strengt. Senere tillodes der atter Indførsel mod en Afgift af 1 Kr. i vore Penge pr. Td. Samtidig opmuntredes den hjemlige Øltilvirkning paa mange Maader.

Mjød

var gennem Middelalderen en meget udbredt og højt skattet Drik i alle de nordiske Lande; men efterhaanden fortrængte Vinen den fra Hæderspladsen. Mjødlavningen holdt sig dog, fordi Drikken var velsmagende, og saa at sige alle havde det vigtigste Stof til Brygningen udenfor deres Dør, nemlig Honningen.

Troels Lund oplyser om Eksempel paa den Rolle, Mjøden spillede i det 16. Aarhundrede, at Knud Rud, Korsørgaard og Vedbygaard, under Grevens Fejde mistede ialt 18 Tønder Mjød, 1541 fandtes der paa Hald 27 Tdr. og 5 Fjerdinger Mjød, og paa Øm Kloster 1554 16 Tdr. Mjød. Aaret 1551 fastsattes der i Odense i Bødkernes saakaldte Lavsskraa, at Mesterstykket bl a. skulde bestaa i Udførelsen af tre gode Mjødtonder. I et Overslag fra en lidt senere Tid over, hvad der vilde medgaa til „et Bryllup paa 300 Heste“, ansloges Gæsterne til at ville drikke 12 Tønder Mjød. 1548 bestilte Chr. den 3. hos sine Lensmænd, sendt til Københvn, ialt 66 Tønder Mjød. Til Festlighederne i Odense 1680 forskreves 18 Tdr. Mjød.

Her i Danmark nød den fynske Mjød Anseelse som den afgjort bedste. Det var derfor ogsaa fra Odense, at der bestiltes Mjød til de kongelige Fester, ja, helt ned til Sachsen, til Kurfyrstinde Anna forsendtes den. — Det hed sig ogsaa, at fynsk Mjød havde fundet Vej til Stockholm.

Most

er en meget gammel, national Drik. — Den var kendt og skattet allerede af Vikingerne, og da Havedyrkningen op gennem Middelalderen tog Opsving, fulgte Tilvirkningen af Most med som en naturlig Følge; men da den udenlandske Vin efterhaanden blev billigere, blev den en slem Konkurrent til Mosten.

Omkring i de store Slots- og Klosterkældere laa der i det 16. Aarhundrede betydelige Lagre af Most. Knud Rud, hvis Navn er tidligere nævnt, klager over, at han under Grevefejden havde mistet to Tønder Most. I 1526 laa der 4½ Td. i Kælderen paa Nykøbing Slot, i Februar 1554 laa der endnu 12 Tdr. Most af Aarets Tilvirkning i Øm Klosters Kælder. Fra samme Tidsperiode erfarer vi at Bispem i Hammer i Norge havde egne Mostpersere, „som beredte aarligen for ham hans Most, samt Pære- og Kirsebærdrank“.

Men ogsaa helt op til vore Dage har Mostlavningen holdt sig. For blot 30—40 Aar siden var det ikke ualmindeligt, at der i lidt større fynske Gaardes Kældere kunde ligge adskillige Tønder Most langt ud paa Forsommeren, indtil den blev saa sur, at den var ubrugelig; men Vinteren igennem anvendtes der mange Steder Most, dels som Drik i Stedet for Øl, dels som kogt og varm til Overhælding paa Grød: Mostegrød eller som Tilsætning til Boghvede-, Byg- eller Risegrød. Blev Mosten lovlig syrlig, tilsattes den enten lidt Sukker eller Honning, ligesom man ogsaa ved passende Lejligheder „forbedrede“ dens Smag ved Tilsætning af Rom eller lignende. Et Krus varm Most i saaledes „forbedret“ Skikkelse var en

saare lumsk og farlig Drik, og mange uindviede og uerfarne Folk, baade gamle og unge, er, uden knapt at ane det, bleven slemt overkørte. —

I den allerede omtalte Periode, altsaa det 16. Aarhundrede, fortsatte man Tilvirkningen af alm. Most af Æbler og Pærer; men snart fandt man paa ogsaa at lave Most af adskillige andre af Havens Frugter. Man lavede — eller indførte Most af Slaaen — de „stramme“ blaa Bær, der vokser paa den alm. kendte Slaaentjørn paa Øerne — Jordbær, „vin“ Hindbær-, Ribs-, Solbær-, Pomerans og Blandingsvine. Mange af disse „Vine“ havde i og for sig kun Navnet tilfælles med den ægte Druevin, men i langt højere Grad Smag i Lighed med Mosten. Men Navnet Vin skulde jo være finere end det gammeldags Most!

Den tidligere omtalte danske Prinsesse, Kurfyrstinde Anna af Sachsen, vedligeholdte stadig Forbindelse med sit Fædreland og gjorde, navnlig gennem Chr. den 1. s. Livlæge, alt for at tilvirke nye og hidtil ukendte Blandinger af Frugter fra Have, Mark og Skov. Det berettes saaledes som et talende Eksempel i saa Henseende, at hun selv personlig lavede en Ribsvin med Tilsætning af — Spaaner af Hvidløg! Den stærkt interesserede Kurfyrstinde forsynede først sit hjemlige Hof med Frugtvín og lign. og skænkede desuden store Partier til syge og fattige, der ikke havde Raad til Køb af den ægte Druevin.

Solskinsbarnet.

—0—

Ind ad Vinduet faldt Sommer-solens Straaler i store, lyse Bundter. De ramte den lille, nyfødte Pige i Ansigtet, saa Laagene faldt i over de smaa Øjne, som ikke kendte Dagen eller taalte dens Kraft, og Straalerne skyllede en Strøm af flydende Guld ud over den unge Moders blege Træk; hele Rummet omkring hende og hendes Barn flimrede i gylden Glans.

Hun kaldte den lille Pige sit Solskinsbarn.

Alt som den lille blev større, syntes hun selv, at der bestod en hemmelig Forstaaelse mellem Solen og hende. Solen fulgte hende i al hendes Leg. Naar hun om Morgen stod op af sin Seng, og Solen kom rød og straalende frem ude over Skovene i Øst, da misede hun lykkelig op imod den og vidste, at nu var Dagen hende god. Men var det en mørk og regnfuld Morgen, hvor tunge Skyer drev lavt hen over Himlen, da stod det lille Solskinsbarn med Taarer i Øjnene og udfrittede sin Moder om, hvor Solen var henne. En stor Trøst var det saa at faa at vide, at Solen ikke var bleven borte, men kun havde gemt sig.

Sørgmodig var hun alligevel hele den graa Dag til Ende, og al Ting gik hende imod. Hendes Dukker vilde ikke være artige, Blomsterne i det Bed, som var hendes, vilde ikke lyse og næppe nok dufte, hendes Brødre drillede hende, Katten vilde ikke være med til noget, men bare sove — trist og kedeligt og ærgerligt var det altsammen, og bedre blev det ikke, naar den lille Pige slet ikke kunde komme ud, fordi Regnen trommede paa Ruderne. Da, ja da græd hun, ikke højt og hulkende men stille og bortgemt, som kun et Barn kan græde.

Nattens Drømme bragte hendes bedrøvede Sind Oprejsning. Ved

deres Magt var hun atter i Solskinnet, og Solen var hende mere nær end ellers.

Og naar saa Drømmen svandt, skinnede selve Dagens klare Sol ind til hende.

Hej, hvor let hun sprang op! Sit Tøj fik hun paa i en Fart, Mor maatte nøjes med et hastigt Godmorgenkys, og saa gik det af Sted ned i Haven.

Der blinkede alle Træer og Buske og Blomster og Plæner hende festligt i Møde. Millioner af bittesmaa klare Solbilleder skinnede i Draaberne, som var bleven tilbage af Gaardsdagens Regn. Det duftede og sang omkring hende, det jublede og sang indeni hende, og alle Naturens hemmelighedsfulde Røster hviskede i hendes Øre, at hun var kaaret til Solens Barn.

Da hendes Barndomssol gik ned i Vest ude over Havet, steg hendes Ungdoms Sol over Skovene i Øst.

Og Solen havde ikke forsømt sin Datter.

Der sad dens Glød i hendes brune Øjne, der blomstrede dens Roser paa hendes runde Kind, og let hen over Haarets tunge Fylde laa der et fintvævet Straaleslør af Solguld.

Skøn var hun, som hun gik der i Skovens Halvskygge og plukkede Blomsterne, som syntes selv

at byde sig til for at brydes af hendes Haand.

I Skoven var det ogsaa, hun fandt Kærlighedens Urt.

Hun satte den ved sit Bryst og der skinnede den med guldgyldne Blade, lysende selv som en Sol for Solens Datter — en Sol, i hvis Glans hendes Fremtids Vej var en uendelig Allé af store tungfyldte Roser, en stedsevarende Soldag uden Graavejrets Uhygge, uden Aftenmørkets Grænse.

Lykken straaled ud fra hendes hele Skikkelse.

Og alle, som mødte hende, følte sig varme om Hjertet og forstod, at denne unge Pige var et Solskinsbarn.

En tidlig Sommeraften roede hun i en lille Baad ud i Bugten mod Vest.

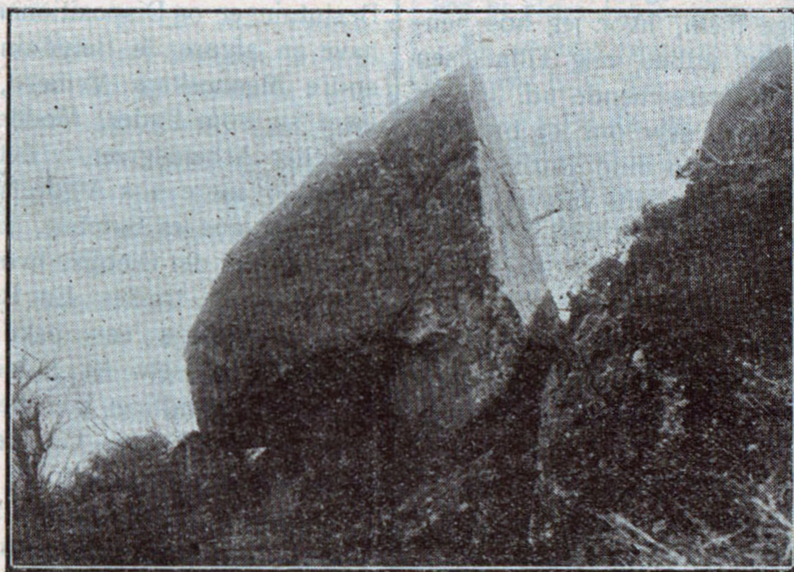
Under hendes Armes kraftige Tag skød Baaden rask udad, fra Land at se som en liden mørk Prik i det lyse Hav, der langsomt farvedes purpurrødt, eftersom Solen sank dybere ned mod Horizontens fjerne Stribe.

Vesterhimlen flammede i alle Lysets Farver, og Havet var som flydende Metal.

Da Solen gik ned, var ogsaa den lille, mørke Prik forsvunden. Hverken hun eller Baaden saas nogensinde mere.

Solen havde taget sin Datter tilbage.

Bornholms første zoologiske Have.

JÆTTESTENEN I TROLDESKOVEN

Der har længe gaaet Rygte om, at Bornholm nu ogsaa skulde have sin zoologiske Have, og i Dag, Torsdag ankom den første Sending Dyr fra Aarhus og transporteredes til Stammershalde, hvor der i den naturskønne „Troldekov“ i Vinterens Løb er foretaget et betydeligt Arbejde med Indhegning og Opførelse af Huse, Grotter, Bure etc.

Den flere Tdr. Land store Skov fra Parken til det hvide Led — Halvdelen af Skoven — er nu indhegnet, og i Parkens ene store Græsplæne er anlagt et stort Svømmebasin til forskellige Vade- og Svømmefugle, Svaner Storke, Mandarinænder, Vildgæs etc. Foreløbig er ankommen 2 store Reshuser, 3 Malaj-Bjørne, Ulve, Ræve,

Grævlinge, Daadyr m. m., forskellige Rovfugle, Hønshege, Ugler, Musvaager, Taarnfalke, sjældne Fasaner m. m.

Der er indrettet 2 store Parkeeringspladser, en ved Hotellet og en ved det hvide Led.

Da Dyrene skal have Ro og Tid til at tilpasse sig de nye Forhold, vil Haven først blive aabnet for Publikum den 1ste April.

Bornholm vil altsaa nu blive en Attraktion rigere, og haaber vi at Bornholms zoologiske Have maa blive flittigt besøgt af Øens Befolkning og de mange Turister, som til Sommer bliver Øens Gæster. Til Lykke og god Fremgang med det nye Foretagende.

&

Fra Uge til Uge.

—0—

Aah, gør den Gade lidt brøderø!

Forleden Dag skete der et Sammenstød mellem en Lastbil og en Personbil i Nørregade i den yderst snævre Del udfor Herman Mortensens Ejendom.

Heldigvis passerede ingen gaaende Person Gaden i det paagældende Øjeblik; thi ellers var han rimeligvis blevet maset.

Tør jeg i al Beskedenhed henstille til vort ærede Gade- og Vejudvalg at gøre Gaden paa det

nævnte Sted lige saa bred som den øvrige Del. Det vil lette Færdselen betydeligt, gøre det anderledes betryggende for alle vejfarende at færdes der, skaffe en Del Arbejde til de mange arbejdsdygtige, arbejdsvillige, men arbejdsløse Medborgere.

„At gavne og fornøje, hav stedse det for Øje“.

X

En Greta Garbo-Film

spilles Fredag og Søndag i Biografen.

YVONNE er en Skildring fra

de berømte Kunstneres elegante Kredse i Paris — om en ung Kvinde, der som Model ernærer sig ved sin mærkelige æggende Skønhed — men som har levet sit Liv i Vanære — — — og dog har hun bevaret sit Hjerte rent nok til at kunne gribes af en ny Lidenskab — og til at ofre alt for sin Kærlighed. Greta Garbo har aldrig spillet bedre end i denne gribende og betagende Film.

Fra Vandrelivet.

Den ideale Turisme.

—0—

Vil man rejse, og vel at mærke, rejse billigt og samtidig se meget, er en glimrende Form for Rejse — at vandre.

At vandre betyder Sundhed, Glæde og Uafhængighed. Naar man vandrer er man sin egen Herre, kan man standse, hvor man vil og glæde sig over Naturens Skønhed.

Det ideale Land for Vandring er Tyskland; ingen Steder i Verden finder man en saa rig og afvekslende Natnr som her. Det tyske Landskabs Naturskønheder er iøjnefaldende. Her flyder Verdens berømteste Flod, Rhinen, mellem sagnomvundne Bjerge og ældgamle Borge. Ved Nord- og Østersøens Strande synger det hvileløse Hav sin brusende Melodi, og paa Alpernes Tinder skinner Solen paa den evige Sne. De bayerske Alpers og Schwarzwalds Granskove, Thüringens, Harzens, Sachsens og Schlesiens Løvskov er et Vandrerens Eldorado. Og har man Lyst til at se Byer, ja, saa er Tyskland jo berømt for sin Rigdom af skønne Byer. Storbyer med blændende Lys og vældig Trafik, og mindre Byer fyldt med al Middelalderens Roman og Skønhed.

En af de mest ideale Steder for Vandring er Harzen, Nordtysklands skønneste Bjergegn, med en Variation og Afveksling i Naturbilleder, som kun sjældent findes. Vældige Løv- og Naaleskov, hvis støvfrie, ozonholdige Luft forfrisker Legemet, bjergomkransede Højsletter med stille Søer, hvor den badende henter ny Sundhed og Styrke; skummende Bjergbække mellem stejle og forrevne Granitvægge; kølige Drypstenshuler med mærkværdige Stenformationer, — hvor Ekkot kaster Talen langt tilbage; herlig Vildtbestand, der stadig begejstrer den stille lagttager; henrivende Smaabyer med historiske Bygninger, gemt bag Bjergkæder og Trætøpper; blomstersmykkede, duftende Skovenge, — ja, en saadan Rigdom af Naturskønheder, at Øjet slet ikke kan se sig mæt.

I Harzens Bjerge er der Tandhjulbaner og Tovsvævebaner, fra hvilke der er en pragtfuld Udsigt over det meste af Harzen. Helt op til det 1142 Meter høje Brocken fører dels en Automobilvej og dels en Bjergbane. Ved alle de bekendte Pladser i Harzen er der bygget store Anlæg for Sport og Spil, og de talrige Bjergsøer byder Lystfiskerne gunstig Lejlighed til Udøvelsen af deres Sport. Hele Harzen gennemgrydes af et udmærket Net af Vandrestier, og overalt i Harzen, som i hele Tyskland findes der et Utal af glimrende organiserede „Jugendherbergen“, hvor man for et latterligt lille Beløb kan overnatte i rene og betryggende Omgivelser. Der findes i hele Tyskland 2100 Ungdomsherberger, i hvilke der i 1932 var ikke mindre end 4 Millioner Overnatninger!

F. M.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 8.

Greta Garbo

i en af sine mest gribende og betagende Film

YVONNE.

Forbudt for Børn.

14. Kreds.

Gymnastik begynder igen

Tirsdag den 20. ds. i Olsker Forsamlingshus. Dreng Kl. 6,30 — Karle 7,30.

Olsker

Svinekort uddelles i Forsamlingshuset Lørdag den 24. ds. fra Kl. 2—4 Eftm.

Svinenævnet.

Formanden træffes bedst Mandag.

Ung Pige

søges til 1ste Marts.

Stammershalde.
Tlf. 121.

Umøbleret Værelse

i Allinge med Kakkellovn søges.

Billet mrk. Værelse modtager Bladets Kontor inden 8 Dage.

Olsker Sygekasse

afholder ordinær Generalforsamling i Forsamlingshuset Tirsdag d. 27. Februar Kl. 7 med følgende Dagsorden.

1. Beretning og Regnskab
2. Valg af Bestyrelse og Revisor.
3. Skal Sygekassen yde Sygepleje i Hjemmet.
4. Eveetult.

Derefter Beretning og Regnskab for Begravelseskassen.

Regnskabet ligger til Eftersyn hos Kassereren 5 Dage før Generalforsamlingen.

Bestyrelsen.

De i 1933 benyttede Kontrolbøger skal indleveres til Bestyrelsen til Revision inden d. 24. Febr.

En Hest, 7 Aar,

10 Kv. 3 Tom, er til Salg.

Erik Nielsen,
oven Vang

Pension Smutten,

Allinge, søger dygtig Kokkepige til Sæsonen. Henvendelse

Husmoderbørsen, Allinge.

Udsalg.

Jeg har endnu megen

Rødvin, Portvin. Hvidvin, Frugtvn, Wermouth, Likører.

The i Pakker.

Cigarer, Røgtobakker, Tobakspiber, Lommeknive, Kamme, Tandbørster, Haar-, Klæde-, Sko-Børster. Maatter, Vaskeskind, Vaskesæbe, Sæbespaaner, Ovn- og Skosvæerte, tørre og tilb. Malerfarver, forsk. Pensler og Spartler. Alt sælges med 20 pct. Rabat.

NB. En Del Parfumer, Haarvand. Svampe, Barbercreme, sort, blaa, graa Billak Frescolit-Limfarve sælges meget billigt.

J. B. Larsen.

Kartofler

er til Salg paa

Hammersholm Tlf. 23.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Som særlig virksomt Middel til Sprøjtning af Frugttræer og Buske anbefales

Det dræber Rødt Spind og Tæger m. m. Skema for Sprøjtning medfølger.

Redskaber for Mark og Have i prima Kvaliteter anbefales.

CARBOCRIMP
SPECIAL.

P. C. Holm,
Allinge.

Triumf og Monarch, Gingesprøjter og Tilbehør til samme skaffes ved Bestilling omgaaende.

Nye Sendinger af prima Kvalitet.

Frisklavet Foderblanding, Grove bornholmske Hvedeklid, Grove Rugklid, Svineskraa, Laplata Majs, Hønseskorn af alle Slags bornholmsk Sæd — Sund Kvalitet. Alle Ordre udbringes franko.

Nordlandets Handelshus.

Alle Slags Kornvarer, frisklagte Æg

modtages stadig til en højere Pris som Betaling for alle Indkøb af Varer i

Nordlandets Handelshus.

Trods opadgaaende Priser paa al Uld, er mit Uldgarn endnu ikke forhøjet, og jeg har et meget stort Udvalg i alle Slags Garn til meget billige Dagspriser. Strikkeanvisninger følger gratis med ved Køb af Garn hos mig.

ALLINGE MESSE

Masser af billige Brædder

tilbydes i alle Dimensioner og alle Længder af Kvaliteter, som er egnede til hver sin Anvendelse. Særlig fremhæves, at vi har **stærke tørre Brædder**, som særlig egner sig til **Loft og Gulv**. Stor Rabat pr. Kontant.

Nordlandets Handelshus.

Det er paa høje Tid

at forudbestille **Superfosfat, Kaligødning, Kalksalpeter** eller **Chilisalpeter** til Foraarsavlingen, for derved at sikre sig Levering til de laveste Priser. Giv os Ordre i de første Dage.

Nordlandets Handelshus.

Er De i Tvivl om hvor De skal købe **Kolonialvarer?**

➡ **Gaa hen i PRIMA!**

Kofoed & Mortensens Byggefornetning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Ægte Druevine

af alle Sorter er god Medicin for alle legemlig svage og sunde Mennesker.

Meget stort Udvalg og tilpassede smaa Priser fra 2 Kr. pr. Helflaske sælges i

Nordlandets Handelshus.

Uddrag af Køreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,15	18,30	21,15	Rønne H.	10,43	13,55	15,15	19,58
8,23	13,20	18,35	21,20	Rønne Torv	10,38	13,50	15,10	19,53
8,50	13,45	19,00	21,45	Hasle Torv	10,15	13,30	14,50	19,30
9,20		18,28		Allinge	9,45			19,00
9,25		19,35		Sandvig	9,40			18,55

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	↕	Rønne	↗	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20		Torvet		10,33	14,05	20,55	22,15
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45		Hasle T		10,05	13,45	20,25	21,50
9,18			19,28			Allinge		9,35		19,55	
9,25			19,35		↕	Sandvig	↕	9,30		19,50	

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Dags-Dato, Vekselblanketter, Visitkort og Takkekort, Love og Regnskaber, Sange og Salmer, Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Det betaler sig

at avertere

i det lokale Blad

NORDBORNHOLM.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle For- eninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at „Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. — Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar en betydelig ekstra Rabat.

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Det aarlige Udsalg

af billigt Fodtøj er begyndt
C. Larsen, Vestergade.

Særdeles gode Kvaliteter af
Gaudaoste
Sweitzeroste

anbefales til smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Virtualieforretningen Lindeplads.

Flæsk, Kød og Pølser

modtages til Røgning.

Dina Sørensen, Allinge.

Rughalm, Kløverhø

er til Salg ved Henvendelse til
Vang Stenhuggerier.

Privat Elektricitetsværk

(Delcoleigt), komplet Anlæg med stort Akumulator-Batteri i fineste Stand, sælges billigt straks. Kan ses i Drift. Egner sig særlig for Gaard, mindre Hotel eller Pensionat.
Tlf. 25.

Hotel ALLINGE, Allinge.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Hjørne-Lejlighed

til Leje 1 Marts.

Barber Johs. Larsen, All.

Det mamertinske Fængsel.

—0—

Det mamertinske Fængsel er i Rom og det findes endnu den Dag i Dag, og mange rejssende, som har gæstet Rom, har været nede i dette grusomme Rum, og flere har fortalt, at de aldrig har set noget hæsligere, uhyggeligere, mere grusomt end dette Fængsel. Det skal være bygget i Aaret 700 før Kristi Fødsel, og det har ikke forandret sig meget gennem de mange hundrede Aar.

En stor Jernport fører ind til Fængslet. Indenfor denne er der et Kammer med Stenbænke langs Siderne, hvor Fangevogterne holdt Vagt. Midt i Gulvet er der et firkantet Hul, gennem hvilket Fangerne ad en Stige blev ført ned i en mørk og fugtig uhyggelig Fængselskælder. Man skulde synes, at de Fanger, som blev førte herved, maatte være forjættede, godt gemte, og det var de for saa vidt ogsaa; men for at gøre det endnu mere grusomt og rædselsfuldt var der i Gulvet lavet et Hul, der førte ned i en underjordisk Brønd, der var sat af store Kampesten. Dette Rum kaldtes „Tullianum“. Et Sted, som en af Roms gamle Historiefriivere kalder for „rædselsfuldt ved Snavs, Mørke og Stank.“

Naar Fangerne var sænkede herved, blev der lagt en stor Dækflap over Hullet. I begyndelse Mørke — her kunde jo aldrig komme en eneste Lystraale — og i knugende Ensomhed sad saa Fangerne her og ventede deres Døds, der saa godt som altid lød paa Døden. Flere døde her, før deres Døds blev færdig. Midt paa Stenvæggen var der anbragt en stor, tyk Jernluge, som førte ud til den store Kloak, der for Aartusinder siden er bygget under Byen Rom, og som fører al den store Berdensstads Vandafløb og Uhumskhed ud i Floden Tiberen — og derfra ud i Havet. I denne blev Fangerne lig som Regel kastet ud. Saa var deres Saga endt.

Det var i denne Hule, at den afrikanske Konge, Ingurtha, faldte ihjel. Man ser endnu den Dag i Dag det Hølsjern, i hvilket den uhyggelige Fange var lænket. Og det var i dette frygtelige Rum, at de to Herrens Apostle Peter og Paulus tilbragte ni Maanedes inden deres Dødsdom blev færdig. — Ni Maanedes! Ja, man forstaar jo næsten ikke, hvor det var muligt at kunne leve saa længe her.

Men vi ved jo af Beretninger, at det ikke alene var muligt at leve her, men de levede i en vis Forstand vel; thi de sang Lovsange til Herrens Pris og Være. Her, hvor der ellers kun lød Klagekrig, Eder og Forbandelser, her lød der nu frejdige Sange og inderlige Bønner, skønt de begge var lænkede til Muren. Fangevogterne — Processus og Mortianus kaldtes de i det gamle Sagn — hørte til deres store Forbavselse paa disse Jubelsange herved fra dette mørke Fangehul.

— Naa, ja, sagde de hoverende, det varer ikke længe, saa faar Piben nok en anden Lyd. Men heri tog de fejl. Peter og Paulus sang Dag efter Dag deres Lovsange og prisste Gud med høj Røst. De vidste at Gud var dem nær. De vidste, paa hvem de troede. Det evige Livshaab boede i deres Sjæle, og det lagde den frejdige Sejrsang paa deres Læber.

De to Fangevogtere forsøgte at dæmpe deres Lovsange ved at lade dem pisse. Men det hjalp ikke. Deres Lovsange lød lige frejdige, og deres Bønner lige inderlige. De forvandlede det værste af alle Fængsler til en Frydeboli.

Men ikke nok hermed. Peter og Paulus vidnede om deres Tro og deres Herlighedsdaab med en saadan Varme og Inderlighed og Overbevisning, at Fangevogterne blev bundne for Kristendommen. De kunde ikke modstaa den Aands Kraft, som udgik fra Apostlene. Og den Dag kom, da de to Fangevog-

tere modtog Daaben. Det stete inde i det nederste Fængsel. Hvilken Guds-tjeneste har det ikke været! Her, hvor Guds dejlige velsignede Sol aldrig sendte en Straale ind, her lyfte hans Raades Sol, her bar Guds Ord Lys, Fred og Glæde ind i det dybe Mørke.

Fra den Dag af deltog Fangevogterne i Apostlenes Lovsange, indtil den Dag kom, da Peter og Paulus blev hentede frem fra det mørke Dyb for at befæle deres Tro med Martyrblodet.

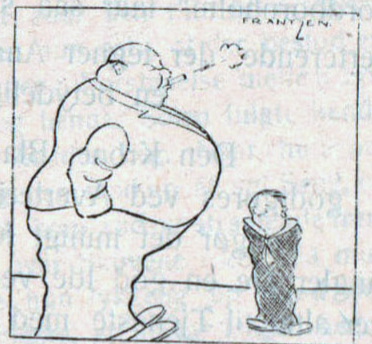

— Er der nogen særlige Kender tegn paa Deres Søn?
— Den bortløbne Drengs Far: —
Nej, ikke endnu!

32 Ægtemænd.

32 Ægtemænd, mon det dog ikke skulde være noget af Rekord for en Kvinde? Den indehaves i Følge Østsjællands Folkeblad dog imidlertid ikke, man skulde tro, af en Amerikanerinde, men af den nu afdøde Kejserinde Taitu af Abessinien. Hun var ualmindelig smuk og blev allerede i tolv Aars Alderen gift med en ung og smuk Vandbærer. Derefter skiftede hun Ægtemænd hvert halve Aar, indtil hun i 1883 traf Kejser Negus Menelik, hvis Trone hun delte i Fred og Lykke i tyve Aar.

Alle hendes Ægteskaber var ikke lige fredsommelige. En tap- per og berømt Hærfører forelskede sig i hende, medens hun var gift med en af hans Officerer. Han fik sendt Officeren bort og søgte derefter at bilde Taitu ind, at hendes Mand var blevet skudt, hvorefter han friede til hende. Taitu sagde nej. Hun blev da spærret inde sammen med sin lille Søn i et koldt og fugtigt Taarn, hvor de kun fik sparsom Føde. Men hun var standhaftig, og sluttelig gik Hærføreren da ogsaa ind paa at lade hende føre hjem til sin Mand igen.

— Far! Var Samson en Profet?
— Næ! hvor faar du den idé fra?
— Der staar, at han brugte en farlig Kæft!

Nøjes.

—0—

Det er et Ord, der i nogen Maade synes at være gaaet ud af Kurs, skriver Kolding Folkeblad. Det var virkelig det med en foregaaende Generation, at den forstod at „nøjes“. Skulde der være Selskabelighed i Hjemmet, kunde man nøjes med lidt. Der var bestemt ikke dækket op, saadan som vi nu kender det i tilsvarende Hjem. Med Klæder, med Nydelser til Hverdag og til Fest — man forstod den ædle Kunst at nøjes. Børnene i de Hjem fik det ogsaa lært, saa det sad dem i Blodet. Maaske er det en af Tidens Ulykker, at vore Børn har lært for lidt af den Kunst. Hvor bugner ikke

Bordene til Fødselsdag og Konfirmation. Kan de smaa Mennesker holde til det i det lange Løb? Jo, vi kan godt blive en Smule betænkelige paa vore Børns Vegne. De er vokset op i en farlig Tid, da der var flere Penge end i Dag. Det kan godt ske, at de kommer til at opleve Tider, da der igen er uomgængelig Brug for den Kunst at kunne nøjes. Er de gode nok, saa vil de jo nok nemme den ogsaa. Men havde vi ikke gjort dem det lettere, om vi i Tide havde lært dem den? Det er jo slet ikke saadan, at de var bleven mindre lykkelige derved.

Jagten efter Lykken.

—0—

Perfjontoget kurede i Staa paa en lille Kyststation — Konduktøren raabte: — Fem Minutters Ophold. Passagererne til A og Y stift ter!

Mange Mennesker steg ud og stormede til Restaurationen for at faa en Forfriskning i Høst — eller ned gennem Tunnelen for at naa de smaa Lokaltog, de skulde videre med.

Men den unge elegante Herre, som først og isærst var hoppet ud af sin Kupe, syntes at have sit eget besynderlige Grinde, som han maaske knapt nok selv havde Rebe paa. Han fo'r frem og tilbage, borede sig ind, hvor Stimlen var tættest, stirrede Folk opmærksomt ind i Ansigtet og trak sig med en Uudstyldning tilbage igen. Man kunde tænke sig, at han skulde træffe en eller anden, han kun kendte af Beskrivelsen — en professionel Opdager vilde have ladet sit skarpe Blik arbejde for sig og ikke støvet saa opsigtsvækkende omkring. Eller skulde han være en Levemand paa Jagt efter Eventyr? Det lod sig ikke nægte, at det udelukkende var Damer, han viste en saa paafaldende Interesse. Men han havde et altfor godt, trofast Blik Ansiget til at mon kunde tiltro ham en saa simpel Griffted.

Da Afgangssignalet lød, blev han raabt an fra en 2den Klases Kupe:

— Hjort, kom herop!
— Er det dig, Bættelund, svarede den tiltalte fornøjet og hoppede ind.
— Ja, jeg har lagt Mærke til dig ved flere Stationer, gamle Dreng — hvad for Stordrømt er du paa Jagt efter?

— Na snat, sagde Hjort forlegen. Fordi man føler Trang til at strække Benene under denne evige Rumlen rundt...

— Ja, men, hvad skal du rumle rundt efter, du som har din gode Gaard? lo Bættelund. Der stikker noget under — skrift for mig, Kammerat! Du ser ud, som kunde du nok trænge til en fortrolig Ven.

— Ja, sagde Hjort pludselig energisk — jeg trænger til en fortrolig, og dig kan jeg stole paa. Jeg er blevet indviklet i det forunderligste Coen-tyrspind — saa fint, at jeg sommetider frygter for, at jeg har det som Kejseren, der gik i Procession i sine nye Klæder, men i Birkeligheden ikke havde noget paa. Paa en af Stationerne her mødte jeg en Dag en ung Kvinde — en Dame; hun tabte sit Lommeurklæde, jeg tog det op og rakte hende det. Bore Dine mødtes — en Herre, som hun var i Følge med, kaldte temmelig barsk paa hende — en streng Fader formodentlig — jeg syntes, det var lige som noget sluktes i hendes Ansigt i det samme — hun fulgte ham, og siden har det været mig umuligt at finde hende igen. Det er det hele — Du tror formodentlig, at jeg er smaatoget. Men den Gang vi saa paa hinanden, kom det over mig som en Aabenbaring, at vi to, hun og jeg — hørte sammen. Du kan kalde det en pludselig Forelskelse, om du vil, men det maa da være af en saa høj og dyb Art, at den virkelig

fortjener Navn af Kærlighed. Hvor urimeligt det er, saa ved jeg, at hun og jeg kunde blive gode og lykkelige sammen — at vi er bestemt af Skæb- nen til at blive det.

Jeg føler mig forpligtet til ligefrem at søge efter hende; men jeg er bange for, at her maa være smaa dristige Skæb- ner paa Spil, jeg finder hende aldrig.

Hjort var stærkt bevæget, og Bættelund svarede alvorligt:

— Kære Ven, jeg ler sandelig ikke ad dig — jeg tror, du har Ret, I er sikkert bestemt for hinanden, men du kan være vis paa, at I vil møde hinanden igen. Men du skal ikke gaa paa Jagt efter hende, som efter en bort- fløjen Papageje, min Ven — du skal slaa dig lidt til Ro og vente, saa hjælper et eller andet Tilfælde dig paa igen. Nu følger du med mig hjem til Middag, jeg bor i Sommer her i næste By. Hjort indvilligede gerne. Og da han kom til Bønnens Villa, fik han en underlig Følelse af, at Lykken ventede ham. Og ganske rigtigt: Bættelund var ugift og levede her sammen med sin Søster og sin gamle Fader. Hjort gentendte straks dem begge; og Bønnen havde næppe præsenteret dem, før Hjort gjorde et Stridt hen imod hende med fremrakte Hænder og sagde med taare- blanke Øjne:

— Frk. Bættelund! Saa var det Dem! Vi har mødtes en Gang før, men De husker det naturligvis ikke....

— Jo, De kan tro, jeg husker det! svarede den unge Pige og gengældte hans Haandtryk med et varmt og glad Smil.

— Det var da morsomt, at I skulde kende hinanden, skyndte Bættelund sig at sige. Men saa overtager du nok Vertindepligterne, Søster Gusta, og vi ser ham Træet med de søde Moreller, som vi plejer overfor en tør Gæst....

De to unge forsvandt i Haven — de havde knapt Tid til et taknemligt Blik, men det skal være dem tilgivet, tænkte Bættelund jmlende.

Den gamle Fader, som hørte daar- ligt, lagde Haanden bag Øret og raabte: — Hvad var det?

Sønnen fortalte ham det; og gamle Bættelund sagde med et vemodigt Smil, mens hans Blik tabte sig ud i fjerne Minder:

— Ja, ja, det er forunderligt med os Mennesker, vi jager saa vidt og bredt efter Lykken; men hvis der er nogen Lykke gemt til os, saa leder den ogsaa os; og naar bare vi standser Jagten og bliver stille, saa finder den os....

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Allinge	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandvig	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,15	18,30	21,15	Rønne H.	10,43	13,55	15,15	19,58
8,23	13,20	18,35	21,20	Rønne Torv	10,38	13,50	15,10	19,53
8,50	13,45	19,00	21,45	Hasle Torv	10,15	13,30	14,50	19,30
9,20		18,28		Allinge	9,45			19,00
9,25		19,35		Sandvig	9,40			18,55

Søn- og Helligdage

8,20	12,10	14,30	18,30	21,15	Rønne	10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	12,15	14,35	18,35	21,20		Torvet	10,33	14,05	20,55
8,50	12,40	15,00	19,00	21,45	Hasle T	10,05	13,45	20,25	21,50
9,18			19,28		Allinge	9,35		19,55	
9,25			19,35		Sandvig	9,30		19,50	

Gør Deres Indkøb hos de Hand- lende, som averterer her i Bladet.

Allinge Skæreri

anbefaler sig med al Skæring, Høvlning samt Salg af tørt Brænde i større og mindre Partier til billige Priser.

Tlf. 29.

Geert Hansen.

Svinekort

købes til højeste Pris. Afhentes over hele Øen.

Axel Frederiksen.
Telefon Allinge 25

Varm Blodpølse-

faas hver Fredag Middag.

Dina Sørensens Victualiehandel

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten, Drænrør,
Telefon 127.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 3 — — —

Boxer udlejes.

Regninger,

Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til For- retningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.